

Število
9.

lahone, nemškutarje, magjarone
i druge nerodne ljudi.

Tečaj
II.

Strelna udri iz višine, izdajalca domovine!

Jurij s pušo zabavlja vsako drugo in zadnjo soboto v mesecu — kadar ga ne konfiscira policija — pa saj imamo tiskovno svobodo!

Jurij s pušo velja veliko, pa ga pošiljamo in prodajamo le za malo denarja. — Za celo leto velja 3 gl., za polu leta 1 gl. 50.

Naročnino sprejema lastnik, izdatelj in odgovorni urednik:

IVAN DOLINAR

Tisk C. Amati-ja sinov.

Pisma, rokopisi in novci, naj se pošiljajo na uredništvo in upravnništvo: Via Ferriera, broj 323.

Oglašajo se sprejemajo in objavljajo po pogodbi ali dogovoru.

Prihodnja številka izide 30. maja.

Našim čc. gg. naročnikom in drugim rodoljubom naznanjamo tem pótém, da je izišla „Lira in Cvetje“, zbirka pesni itd. katera se dobiva pri našem opravištvu po 60 kr. zvezek po pošti na dom. V Trstu je na prodaj pri g. Raffaelli-ju na borznem trgu.

Jurjev koledar (II. Letnik). Od mnogih strani in naročnikov pozivljani, bomo le izdali šaljivi koledar za prihodnje leto, zategatej naznanjamo slavnemu občinstvu in č. g. naročnikom, da bode uredništvo uže septembra meseca izdalo koledar, ki se bode oblikoval od letošnjega po bogatih lepih podobah, šaljivih pripovedkah, smešnicah, pesnih itd. Cena mu ostane kot lani 55 kr. Pozivljamo, da se za časa naroči, kdor ga hoče imeti v pravem času, kajti letošnjih je nam izmanjkalo v štirih dneh, da smo morali več kot 300 naročnikom, ki so se po novem letu naročili, denar nazaj poslati.

Ured. in uprav. „Jurja“.

JURJEGRAMI

IZ BOLCA. Goriški deželni odbor še ni razposlal natisnjene zapiski. Mi ga takó željno pričakujemo, da bi brali one prekrasne govore našega poslanca Matije proti nemčurkim tajnikom, ki se navadno šopirijo po slovenskih občinskih uradih. Zgled nam je g. poslanec Matija podal iz tukajšnjega urada.

OD SLOVENSKE MEJE. Sestavil se je tu začasen odbor, da se priredi izložba velikanskih, imenitnih cvetech nosov in nosičev. Odbor si je uže v svesti, da prejme prvo darilo.

GORICA po dirki. Konjskih dirk se je moral udeležiti tudi nek sprešič, ker čuti je bilo — da je svoje kreve naganjal k teku z harmoničnim: prù, prù, prù!

— Ves slovenski narod od beneške meje do Vipave, od Triglava do Timave, slavi osebo, ki zna, kar čez noč usposobiti moža — strokovnjaka le v logarsvu — za vse kmetijske in ga imenovati vodjem slovenskega oddelka kmetijske šole! Živio! Živio!

TEMEŠVAR. Angjelič je na povelje ogrske vlade uvrstil mej svetnike mesto Cirila i Metoda — Deaka, ogrskega največjega patrijota. Kmalo pride na vrsto — Atila.

LJUBLJANA. (Tržno poročilo.) Na zadnjem sejmu je bilo vse polno čednih prasev. „Slov.“

DUTOVLJANE. (Županova modrost.) Naš župan je tako naklonil g. J. V., da se je ta peljal se žandarji v Sežano pričati v nekej zadevi. Mislil je tudi, da ga zapró za par dni, to je, dokler se rešijo občinski računi.

Goriške novosti

Lahoni ponujajo državno poslanstvo debeluškej židinjki Luzzatto, ktera uže mnogo časa ureduje izvrstnega (?) Corriere-ja, a ponudbe ni sprejela, meneč, da so jej muštače še premale za možato zastopati židovsko-irredentarske namene. — Vesolen

obup, ker še celo njih pristaš brijač Martinelli nema „reborantia“ za hitro rast mustač, brez katerih špehasta židinja noče na Dunaj!

* Ker nočeta Monsig. Valussi i grof Coronini z društvom „Unione“ sodelovati pri poštemem (?) hujskanju proti Slovincem, izbrisana sta iz protokola rudečkarjev!

* Žalost obide irredentarje, da jim ne letè Slovinci na limanice „liberalizma“. — Sramota! da še dandanes Slovinci slušajo raje dohovne, pardon farje! nego jude in lahone, kajti, le ti spoštujejo katoliško vero, kdor ne veruje, naj pogleda v Rim — oni so pravični narodom, poglej benečanske Slovence, spomni se Šempaskega taborja, spomni se na ovre blagoslovenja zastave v Gorici le oni skrbje za gmoten napredek kmetov, temu očiten dokaz, da se izseluje iz Furlanije na tisoče lačnih furlanskih kolonov, ker jim z obilne mize blagodejnih (?) padronov še komadič polente ne odpade. Slovenec vrzi se toraj v naročje lahonskih juristov, judov „Freccie“, „Corrierea“ in v kratkem bodeš ob vero, narodnost i iz samostalnega postaneš kolon suženj, pravi „sciaf“ schiavo — ali kakor te psujejo po Gorici, Trstu i Istri lahonsko — židiski omikanci!

* Psovanje Slovencev ktero gnoji naša „Freccia“ rodi dober sad! Pri sočinem mostu v krčmi Laha „Pallicha“ psovali so omikanci, kateri se menda v Corriere-u i Frecci omike uče, slovenske fante iz Pevme „moštro di sklaf“ itd à la „Freccia“, konečno pretep, razbite so bile mize i glave, pa sodnijska obravnava. Pa zakaj so Slovinci tako občutljivi, da jih vsaka mala besedica razžali! Saj nedolžna besedica „sciaf“, „schivo“ in „pesoglavec“ vendar ni razžaljiva! Da bi razžaljiva bila, vendar bi ne dovolilo državno pravdnništvo rabo teh besed v vsakej številki omenjenega lista! Tudi vodja goriških Slovencev ne smatra teh besed kot razžaljenje, ker drugače bi bil vendar ministru pravosodja razodel, kako se z nami ravna! Ergo Juri! tih bodi! pa mir besedi o tem.

* Goriška „Soča“ se nudi, da pride v Koborid za poštarja trd Lah, kateri pri izpitu iz slovensčine nobenega trojih vprašanj odgovoriti ni mogel. „Juri“ pa iz gotovega vira ve, da ne le na 3, ampak tudi na 100 vprašanj ne bi bil Palisca ne besedice odgovoril, ker sploh nobene slovenske besedice ne razume! Kaj pa to „Soči“ mar? Ako Palisca slovensčine ne zna, naj se pa Koboričani italijansčine uče, — da bodo Palisco razumeli, ker to vendar ne gre, da bi c. kr. poštna direkcija tirjala od nje činovnikov v slovenskih krajih, da morajo biti slovensčine zmožni! Saj bi ona morala znati, da je narod zarad uradnikov na svetu, ne pa uradniki zarad naroda. Tudi se ne zamore poštno vodstvo brigati, ako se mej Slovinci živeči poštni uradnik, à la M. . . . , pri javnih obravnava baha, da slovensčine ne ume in o Slovincih porogljivo govori!

Nov Orfej

Dr. Čin-Ham, rojen na Kitajskem, v mestu Acivejl-Tarkš, v provinciji na Us-Ark, v okraju Lid-Bok, dokazal je v slovenskem dnevniku „Slovenec“, da Gregorčičeve pesmi so res brezbožne in proti duhu katoliške vere; ob enem je proklel vsakega duhovna, ki ni njegovih misli, osobito pa g. verskega profesorja Zorn-a na c. k. višjeji realki v Gorici, ki si je usojal mu ugovarjati in braniti Gregorčiču čast. Ob tej priložnosti je obečal v gorej imenovanem dnevniku zložiti Slovincem „Odo“, koja bode služila, kot vzglednica sedanjim in bodočim pesnikom. Kaj je bil Vodnik, Preširen, itd. in kaj Gregorčič, Stritar, Levstik, Gorazd in drugi proti njemu, še senca ne!

Za trud, da je tako theo-logično dokazal in s prstom pokazal vse strupene hibe v Gregorčič-evih poezijah, obečal mu je goriški nadvladika prazno škofovsko stolico v mestu Bezovljak v velikej prvaškej guberniji, kder sta v to svrhu uže najeta dva strežaja: Biljca in Janez, ki uže zdaj vsacega mimogredočega potnika z „i-a“ pozdravljata, mislé, da prihaja visoki njiju gost.

Polževe sline ali lapidarno raziskavanje

Concordia. Concordije Ostanki Nam Cikorijo Ordinaruo Rodijo — Domači Izmečki Alabardo.

Progresso. Prenapeti Rudečkarji — Ostavljeni Garibaldini — Raszajajo Enomer Sè Slovinci Okolice. —

Civica scuola popolare maschile. Celó Italijo Vznemirja Irredentizem Civilnih Adrijskih Šol — Celó Učilnice Okoliške Lomi Apatija. Povsem Opušča Patrijotizem Okoličane — Laška Agitacija Reklamira Enkratno Maščevanje, A Slovenske Cete Hinavski Izbacijo Laški Element.

Magistrato Civico. Macchiavellizem Arogantni Gospodari In Silno Tare Rod Avstrijcev — Toda O Cenitu Irredentnega Visokovladja Iztrebi Cesarstvo Oberdanokvanje.

Società Ginnastica Triestina. Samo Onesnaženi Cikorijaši In Enaki Tihotapeci, Ateisti, Grdi In Nesramni Nenravni Albisti So Tržaški Irredentarji. Capi, Avstrijski Transfuge, Rudečkarji In Elastični Slovinci Tarejo Irredentizmom Našo Avstrijo.

Deutscher Schulverein. Davi Enomer Ur-Tevtonia Slovence. Če Hočemo Enkrat Rešiti Slovence Čudno Hudega Ugrmanskega Leva, Velja Enkrat Rujake Energične Izšolati Natanjčno.

Zapisnik preiskave v Il. Bistrici, ki se je vršila ne-
cega meseca in tem letu.

§. 1. Komisija sestojeca iz dveh tržaških go-
spodov, poskušala je vodo pri izvirku, ter jo je po-
vsem dobro našla, osobito pa, kar se tiče nje
mokrote, nije take ni v bližjem suhem potoku.

§. 2. Zajedno je ista pregledovala možjane
ondotnemu „šifirčiču“, ter jih našla jako vodene,
in zmožne k večemu pisati anonimna pisma.

Fumaacqua m. p. — Ficcanasi m. p.
uda vodne komisije.

GREBINJE NA KOROŠKEM

Juri! ti si naš dober prijatelj, pripelji se v
Velikovec, pokukaj v naše urade in prepričaj se
bodeš, da uprav oni, kateri živijo od naših krvavih
žuljev, nas zatirajo in zasramujejo v uradu. Pri
zemljiščnih knjigah je nastavljen Hrvati, kateri
kmeta, ako ga glede te stvari kaj prosi, precej
„špedira“, ako ne zna nemško. „Kanst tajč? ih
hab ka cajt, geh hinaut zum Bezirksgricht“ — to
je tedaj vsakdanje — take uradnike nam pošiljajo
v naše čisto slovenske kraje. — Juri, kde imaš
puško? streljaj, podiraj nemčurstvo v prah.

Še nekaj: Velikonočni pondeljek so sklicali
velikonemci tabor pri nas v „Hotel pantofel“;
krčmar je pripravil ogromno jedače. G. dr. Lug-
gin-a iz Celovca se ni videlo z svojim programom.
Kaj je storiti? — župan in vodja grofa Eggerje-
vih posestev, kakor nekteri zaplečniki, morali so
vso ogromno jedačo pojediti. Župan si je želel imeti
tak trebuh, kakor Ljubelj, Eggerjev vodja enako
želodec, kakor brezdnob, pa bi bil še Haderlapa po-
hrustal vrh tega, pa so slovenske kosti pretrde in
bode še mnogo zvečil in slinil, pa vse zastoj. Veš,
Juri! da si bil ti tu, kaj? gotovo bi bil pokvaril
okus obema.

Slovenski duh.

Juri piše očesno mrenico — ali potovanje križem
domovine

(Dalje)

Pustim Tomaj v varstvo Panu in Silenom,
ter brzo stopim v Dutovljane, kder prenočim. —
Ergo noli me confundere — napisal bi marsikaj
zanimivega o tem prijaznem kraju, pa zdaj nečem
— odložim do ugodnejega časa, ker utegnulo bi se
pripetiti, kar se je uže nekoč, da

„Obhaja taka misel nas Slovence,
Da pravdajo se ti možje mor' biti,
Za kar so se nekdanji Abderiti
V slovečej pravdi od oslove sence“

in amicus Caius bi utegnili še temu pristaviti —
in quo certe tu vel maxime proficies — Tableaux!

Drugi dan obiščem kal, kder je bil moj socius
v Jurju obesil svoj balon, ko je zadnjič veselico
obiskal v tukajšnjem bralnem društvu. Jambore
nisem več zapazil, ker vzburkano valovje kala, jo
je odneslo, vedi ga Bog kam, gotovo pa na nasprotno
obal. Sé gospodom učiteljem sva se pogovarjala
dlje časa in o marsičem, kar pa „Schwamm d'r-
über!“ — Poslovim se od prijaznega g. učitelja,
ter pomerim pot v rezidenco c. kr. poštarja Št—,
pa ga nisem dobil kod kuče, ker je bil odšel po
opravkih v Sk., kakor so mi pravili. Hvala Bogu,
dém, ena avdijenca manj in ena ura več v mojem
portfêlju, ter krenem proti krémi na Kalu.

Oglasim se v krémi na Kalu, kder spijem
čašico rujnega vinca. Iz mnogih ozirov sem spre-
videl — da se tu ne zmenimo, glede stvari tičečih
se naših razmer, ako ne poiščem uljudnega gosp.
K—a na Skopnem.

Priljudni gospod me uprav prijazno sprejme
in razkaže vse, kar ima Skopno znamenitega in
mikalnega. Da sva sè gospodom marsiktero zinila
pri tej priliki — to se samo ob sebi razume —
tudi sva ga ruknila pošteno čašo na zdravje Jurja
in Jurjev. Omeniti moram, da ta gospod sam pri-
deluje izvrstnih vin — katerim bi se čudil sam
očak Noe, ako bi zopet prišel na svet.

Njegov vinograd, rectius vrt, je kaj lepo —
simetrično obdelan, povsodi se vidi marljivost in
umnost! Živio gospodine K—! Po obedu se po-
slovim od moža po volji božje — ter grem
po stranskej poti na glavno cesto, ki drži na
Kobdlj. Tu naletim na starčka, ki mi moli uže od
daleč roko naproti, ter prosi sold vbogajme. Od
kde ste doma? baram ga. Iz Frušuce, odgovori ta.
Znaste peti? ga sopet prašam. Gospod! meni gre
več na roko petje, nego molitev, pravi ta. Če mi
dajo sold, jaz jim zapojem ano lajfarsko prav lušno,
ki se je zgodila v vasi, ki jej pravijo Kopriva. Tu-
kaj imate sold in zapojte! — dém, ter mu dam
keber, katerega prav hlastno zagradi z obema ro-
kama. Na to začne peti:

„Nekoč prišel v Koprivo je,
Mož pri letih, postaran že,
Prišel iz kraja tam za goró —
Kder lonce, bajse, prstene žgó.
Prišel ni sam v deželo krševito —
Na sivi Kras — zemljo prekamenito:
Prijatelja z sabo pripeljal je,
Da mu nosi breme in kar je vse!
Trebja je da razprodá,
Tovor raznega blagá —
Ali tema je bila,
Ko prijatelja mila
Dospeta —

Halt! Tiho! zavpijem nad beračem. Postojte,
tam gredó Koprivčani in bi vas utegnoli — hm,
ali pa — uže vem, kaj ste hoteli prepevati. Le
pojdite po vašej poti, za en sold ste uže zadosti
zapeli in glejte, da ne pridete radi te pesni
Koprivčanom na muho, ker ti bi utegnili tako na-
praviti z vašimi ušesi, kakor so z onimi sivega
prijatelja Ribenčanu. Košpeto! ž njimi se ni ša-
liti. (Dalje prihodnjič.)

NEGOTOVE VESTI

Komarov je prosil Angleže oprostena, ker
je prepodil Afgane, ne vedoč, da so Angleži bežali.
Magari so ponudili Rusiji pomoči.
Ljubljanski list se je odpovedal vladi.
Kočevarji so ustanovili lastno trgovinsko
zbornico.

Conrad je zaukazal tržaškemu magistratu
ustanoviti v Trstu 8 slovenskih šol; po drugih
mestnih šolah pa napraviti slovenske paralele.

Dr. Gobanc je še šolski nadzornik na Koroškem.

Kravji parklji

Ko je bil sv. Peter Gospoda trikrat zatajil,
je zapel petelin.

A. Kdo je zatajil slovanska apostola Cirila in Metoda,
ko se je bila približala tisočletnica?

B. Sodnji dan!

A. Kako dolga je večnost?

B. Večnost je nekoliko krajša, kakor ahnič-evi
dodatki „Dvanajsterim večerom“ in mnogo
krajša kakor uvodni članki nekega slovenskega
časopisa.

A. Zakaj se vse brani sprejeti predsedništvo prvega
slovenskega literarnega društva, mej tem ko
se vendar nihče ne brani sprejeti državnega
poslanstva?

B. Ker za predsedništvo „Matice“ ni vsak sposoben;
to predsedništvo tudi nič ne nese.

A. Kaj bi mislil g. Mahnič, ko bi na njegove
„dodatke“ nihče ne odgovoril?

B. Mislil bi, da je z svojo „kritiko“ nasprotnike
uničil in, da je res vse dokazal, kar je hotel
dokazati.

A. Ko bi pa kdo le zinil o njegovej „kritiki“?

B. Potem bi ne bilo treba „Slovenca“ več skrbeti
za podlistek, kajti sedanji rod bi ne dočakal
več konca Mahničevega „dodatka dodatku
dvanajsterim večerom“.

A. Česa pogrešaš pri Mahničevih „dvanajsterih
večerih“?

B. Trinajstega, in pa gesla: Es liebt die Welt das
Glänzende zu schwärzen.

A. Iz česa sklepamo v Gorici, da se bližajo volitve
v državni zbor?

B. Iz tega, da nekdo postaja vedno prijaznejši in
vedno bolj zgovoren; da začenja obiskavati
vsako narodno veselico; da začenja celó go-
vore imeti in napitnice napravljati — na učiteljstvo
in duhovstvo.*

A. Kedaj nam bodo morali dati slovenske poštarje,
slovenske uradnike?

B. Kadar bomo dokazali, da so po slovenskem
uradniki in poštarji radi nas Slovencev na svetu
in ne nasprotno — Slovenci radi uradnikov in
poštarjev.

A. Kako se da to dokazati?

B. S tem, da se vsak Slovenec pri svojih oprav-
kih s poštarji in z uradniki načelno in izključljivo
le slovenščine poslužuje.

Goriški vprašaj

A. Kedaj je Soča motna?

B. Kadar jo dež zmoti.

A. Kedaj je pa „Soča“ motna?

B. Ob času volitev, ko jo neki gospod moti in kalí.

DROBTINICE

Dolenjcem:

Kaj si bodete Šuklje-ja za poslanca zbrali?
In v Ljubljano s polžem višnjegorskem se peljali.

Mellicanom:

Radi turških zborov narod vas obsoja:
Zbere naj se za poslanca Hadži-Loja.

Novomeščanom:

Poslušajte vi purgarji,
Nemškutarji in berkclarji:
Držite se starega vodnika
In ne volite dr. Poznika.

Koroškim Slovincem:

Srčno in možato se podajte na volišče!
Liki Črnogor'c vraga sam, naj si vsak poišče!

Šalobardovec prišedši iz sv. Križa o priliki
občnega zbora ves spehan domu, trdno se je v sobo
zaprl, ter zapel:

Nikol' več, nikol' več — v nobeno ne vas:
Dobe se klofute in brce pod pas!

Na velikem trgu

Pepca. Bon žorno Tona! pojdi nó sem! mi boš
prebrala pismo, ker vem, da znaš kranjsko
brati; ti ša, me ga že škrito Tita!

Tona. Pokaži pismo, kde ga imaš?

Pepca. No, no — pojďva v ktero vežo, nečem da
slišiš, ko boš brala, kaj mi ga Tita skriva.

Tona. Kako pa bo to mogoče, da bi jaz ne slišala,
kar bom brala?

Pepca. I — skuža ti ša! jaz ti bom zamašila
ušesa z obema rokama, ti boš pa brala.

Tona. Dobro, dobro! le hitro! jaz moram potem
še iti k mojej prijateljici, če je tam kakšno
pismo za me. Ko si poiščeta in najdeta najbolj
samotno vežo, izvleče Pepca pismo iz žepa,
ter ga da Toni v roke. Ona stopi za njo, ter
tišči jej z obema rokama ušesi in jej reče,
naj bere.

Tona bere:

Moj dragi lubica!

Oh kako ga je dolga čas, ker ga nisem
vidla ti mi, cela noč ga nisem spal, me ga je
klav tista bovka na moja srce, ke se ga kliče
amore. Kara Pepca, zakaj ga nisi pisu na
pismo in ga poslav meni per tista baba, ki
ga nosi voda na našiga gospodina...

Pepca je z veseljem ob dlan tlesknola,
ko je slišala, kako rad jo ima Tita, osobito
pa, ko je zvedla, da ga je vso noč ljubezen grizila.
Pograbi sopet Tono za ušesi in jej veli
dalje brati. Tona nadaljuje:

... Kara Pepca, če ga boš pisa na pismo,
piši ga tajn — jast ga bo tako kontent,
kakor bi ga bil mene lotarija zadela; zdaj pa
ga pošle tante, tante posrave, 2 kila bazi in
ga ostanem do merzla groba jest ne zablá
Tojga lubica Tita Scolanasi.

Pepca. N6 — vidiš Tona, pa še reci, da moj ljubi nič ne velja? Tita je zlatega denarja vreden, ti ša!

Tona. Kde pa je tvoj ljubi v službi?

Pepca. Ali ne veš? tam v tisti štacuni — 6 — no! kako se pravi, mislim, da je kontrada Malora — veš no! kder imajo tudi šnops.

Tona. A-á, tisti Furlan je tvoj ljubi? s tisto plesnjo obleko, ki ima usta do ušes preklana — nos pa tak, kakor bi pes v bregu sedel. O, oj — tacega ljubega bi pa uže ne hotela in pa še Furlana zraven, ki lomi naš slovenski jezik, ko mrzaz berača. Pojdi! pojdi! če ne moreš kranjskega fanta dobiti, pa pojdi v Furlanijo polento jesti!

Pepca. Korpo di bako! laši me, kaj boš zabavljala čez Tito; če je Furlan, pa je šparoven. Tisti tvoj Čičo je pa pijanec, frajon in vse zapije; rēs, da ima čevlje na biks, pa ima v „aržetu“ niks!

Še bi se bile pričkala, pa prišel je ravno memo „Juri s pušo“ in ko sta ga zapazile, ustrašile sta se in zbežale, pismo pa je ostalo na tleh. Ko Juri pobere pismo, vidi naslov:

Signori Pepsa Kumerna, kukarca, na gaspuda Zabukovich, via Belvederemo, Nr. ne zna, četrta pjan, Trieste.

Pepca prileti, potegne Jurju pismo iz rok in steče. Tona se je pa na oglu prav lušno v pest smejala.

Žabje ščetine

A. Kaka razlika je mej političnim društvom „Slogo“ v Gorici, in „Edinostjo“ v Trstu?

B. Razlika je ta, da mej tem ko so si **odborniki** „Edinosti“ svesti, da ne zastopajo oni sami vsega naroda v okolici, in se zato na vse kriplje prizadevajo pozvedeti voljo okoličanov v ožigled na prihodnje volitve, napravljajo shode po okolici, postavljajo odseke, ki naj agitujejo itd., — **odborniki** „Sloge“ menijo, da zastopajo vso goriško slov. okolico **oni sami**, delajo svojevlastno ne oziraje se na želje naroda.

A. Kako misliš, koga bomo volili v državni zbor?

B. No! — koga družega, kakor Tonklija?

A. Tonklija! — Kaj pa je goriškim Slovincem priboril v času svojega poslanstva, da ti je tako po volji? Saj ni nič storil!

B. Tebi in vsem onim nezadovoljnejšem, ki vedno in povsodi vpijete, da ni Tonkli nič storil, bodi povedano, da je, če družega ne, priboril Slovincem na Goriškem novega „viteza“ — in to ni malo za nas vbogi narod; pa tudi do domače klof . . . radi ne stavljenje interpelacije v dež. zboru o priliki ovir pri nameravanej slavnosti blagoslovenja zastave „goriškega bralno-podpornega društva“, pravijo, da je največ pripomogel.

KURJI MEHURJI

Kadar slišim govoriti *plešastega starca* o njega vročej ljubezni, katero goji do jednega ali družega krasnega dekleta — dozdeva se mi, da gledam pred seboj *kruljevo krevse*, katero hoče posnemati *brzonogega plesalca*.

Kako se *starca* odvadi *ljubosumnosti*? Ta navod je „Juri“ dobil od Paracelsa slavnega zdravnika, čegar spomenik se nahaja v Solnemgradu.

„Recipe ligna roverorum. longitudinis duorum cubitorum, latitudinis quatuor digitorum“ — s tem naj se mu namaže prav dobro pleča in zgodaj v jutro — „antequam gallus“ zapoje „kikiriki“ — „ante prandium“, nabije se ga prav močno s pestmi — „secundum artem. Ante et post coenam“ — *plašter* na noge — „vehementer“ — na srednja lica, in če še to vse ne pomaga, naj se mu pušča s krampom krv iz glave.

Rožmarinova vonjava

Marička. Kako je nek to, da še živiš? pravili so mi, da si umrla!

Fvancika. Ta je lepa! ti si prava prijateljica — ti nisi bila niti pri mojem pogrebu! Veš kaj! jaz ne maram za tako *prijateljstvo*. Z Bogom!

Uboga moja Mica, pomiloval je mož svojo ženo, ti si hudo bolna, grem ti po zdravnika itd. Ali vsa zdravila niso ničesa izdala. Ljudstvo pa je govorilo, da je mož svojej ženi sè strupom zavdal. Obrekujoča govornica je prišla možu na

uho; ne bodi len pokliče zdravstveno komisijo, katerej tako le reče: Ljudstvo govori, da sem dal strupa piti mojej ženi, da se pride v okom tamu nesramnemu natolcevanju, prosim, raztelesite (razparajte) mojo ženo!

Peter in Pavel sta si bila brata. Peter je že dlje časa ležal na smrtnej postelji. Pavel ga je čuval. Zadnji je bil jako skop (stiskaven) mož. Nek večer pravi svojemu bratu Petru: Tri mesece uže umiraš, a še nečes iti v krtovco — s tem pa mi prouzročas dosta škode, pomisli! — *ti trpiš, jaz ne morem spati* in največja škoda je pa ta, *da mi gori sveča vse noči brez nobenega dobička*.

Pri zadnji slovenskej veselici v gledišču „Fenice“, nekatere ženske, ki niso bile še nikdar v kakovem gledišču, dobile so proste ustopnice. Veselica se začne, in kar 100 pevcev, zasede oder ter jame peti, da se je stavba tresla na vseh kotih. Ena teh žensk, reče na to, bližnjelj svojej prijateljici: Veš ti Pepca, zakaj vsi skupaj pojejo? Da bi prej končali, ker smo mi dobile proste ustopnice.

Nek gospod je dal vbočajme soldič necemu prosjaču ob cesti.

Ta zahvaljevaje se mu za ta dar, reče: Sveta Lucija, naj vam krepča vid, milostljivi gospod!

Zakaj le *vid*, a ne še kaj družega? odgovori gospod.

Zato, ne zamerite, da vam rečem, ako vam vid opeša, vi nimate kam postaviti očal, odgovori berač. Omeniti moramo, da gospod ni imel nosa.

Mej pridigo, je nekdo v stolu pod prižnico zaspal, ter prav nadležno smrčal. Nekatero ženske v stolu pa so se tako glasno pogovarjale, da so pridigarja zelo motile. Ta se obrne k njim in reče: Prosim vas, ne govorite tako glasno, da mi ne zbudite moža v vašem stolu!

Miče Godrnjal

Oblast vdari anka cikorijaše! vsak lenuh in šnopsar, skoraj vsak bubec če biti cikorijaš. Kteremu ne diši delati, aló! pa leti k šior Poldetu, oblast ga rukni! da ga v neko *cikorijo* zapíše. Še Rico od sv. Ivana in pa J. M. Koejančič sta se zapisala v to brluzgo.

Prvi se je svojej ženi hvalil, da je dobil dobro službo, ko je zemljo kopal pri kralju vse cikorije, pa mu še plačal ni, prej pa je, ta oblast zapustil, dobro službo.

Oblast in oberca vas trešči vse cikorijaše, rajše nosite vašim družinam denar, ki ga po nepotrebnem za tisto cikorijo zapravljate in noči zgubljavate, doma pa kraljuje mizerija.

Ŗrnega Jurja vprašajte, kaj je cikorija, on ve, in da bi ne „cikorjašev“ razžalil, dal bi kralju cvrk tak, da bi mislil, da je z neba priletel. Kdo je kdaj slišal od cikorije? — noben! po botegah so jo prodajali za dva tri solde v karto zavito. Dandenes pa jo hoče vsak prodajati. Oberca, s česa pa je tista cikorija, ki jo tako ponujajo tržaškim okoličanom? Ŗrni Juri mi je pravil, da je z konjskih fig, katere meljejo Garibaldini, katerej pridenejo nekaj lahonske kulture, dva tisoč metrov neumnosti, en kvintal zajčeve korajže, nekaj starih magistratovih dekretov, potem še po par koščekov „Alabarde“, „Indipendenteja“, „Albe“ in „Cittadina“, „Piccolija“, dve ali tri stare „škarpete“, stare device ciganke, vse to dobro zmleto, pa je tista zloglasna „cikorija“. Juri pravi, da kdor to cikorijo poje, da

ga omami, kot bi spil toliko opiuma, sanja se mu potem po noči in kadar spi v šnopsariji, da vidi šior Poldeta z rudečo srajco in z velikim kolcem v roki, s katerim se polenta meša, ter da podi pred saboj vse Kranjce in sčave, za njim pa cela armada: Bokalič, Zabukovec, Verzota, Primožič, Katalan, Lavrenčič in drugi vicefrajtarji, šnopsarji in bratje v „frakeljcu“.

Z kuhalnico vihteči šior *Poldo*, meče venomer polentni kolec v *Nabergoja*, pa ga nemore doseči, slednjič se udari sam po nosu in belo-zeleno-rudeča kri mu se vlije iz nosa, s katero si cikorijaši barvajo zaflikane hlače. V takih sanjah se cikorijaš zbudi, omamljen, potrt in konec je, da ga pripeljejo v norišnico, mej cikorijaše. — Tu se potem *cikorirajo*, dokler tudi oni ne postanejo *cikorija*. Če kdo ne veruje meni, pa naj praša Ŗrnega Jurja, ki mu bo še zapel eno od *cikorije*. Za danes imate dosti, oblast, pej še drug pot *namalo*.

Kako razni stanovi svoje ljubice imenujejo

Plemenitnik imenuje svojo ljubico „svojo zapovednico, ali gospodarico“, da jej uže naprej naznani, kako nadležen se njemu zakon zdi, in v kakovo žulečo oblast se on boji podati pri svojej ženitvi.

Dijak, ako deklici priklanja, nikakor ne misli na stanovitno zvezo: posebno pa dokler je pri dobrovoljnih družnikih, ne more na resnično ljubezen misliti; kajti kaj tacega se tudi od dijaka žéleti ne sme. — Zato imenuje on gospó, katerej svojo češčenje poklanja, svojo „Poussado“ — on ni ljubosumen, čeravno se kateri od njegovih komilitonov v tujo pravico zaleti. — Do podtikljivosti še le pride, ako je Poussada glediščna igralka, ali posebno izvrstna plesalka. Zavoljo navedene déklice trpežljivi dijak se ne bije.

Vojak imenuje svojo ljubico „svoj zaklad“, zato ker je navadno njegov zaklad, ter mu donáša tržnih šestic i vsakdanjih koščekov dobičke.

Brijač imenuje gospo svojega srca „svoj plamen“; ta podoba je njemu najprijetnejša in najbližnja, ko mrzlina rokama svoje ljudi brije — bodi si i kadar v postrehnej sobi ozeba.

Krojač govori od svoje „Šarmante“, ter mu je beseda šarmante izrek, katerega pri svojih razmerah najpovoljnejši zna rabiti.

Trgovec na suho učenje i aritmetične zapopadke navajen in modroslovja poln, imenuje svojo ljubico „predmet“; *predmete svoje milosrčnosti*, svojega brepenjenja, pa tudi svojega preračuna. Zadnji slučaj se največkrat primeri.

Sploh se imenuje ljubica skoraj povsod nevesta, toda ne v zmislu zaročnice nego le, da se razmere omeni v katerih večidelj on in ona *ne vesta*, do kedaj bosta eden družemu zvesta.

Lesnika

Štanjel na Krasu je uprav staro in še obzidano mesto. Tu se je porodil imenitno plemenit Anglo-Sas *Staanell*, kateri je ime dal temu kraju. Grofa ali lorda *Staanella* rojstni kraj, ustanovil je neko društvo, katerega namen je napravljati dobra vina. Juri ne bode manjkalo se osobno prepričati o dobroti izdeljkov trte, ob enem se bode pa prepričal v društvenih pravilih, če je nek madež na dotičnih uže izbrisan, ali ne!

Odmev. Nekdo je baral na glas: Kdo si v Beču najbolj muštafe viha?

Taaffe! je odmevalo.

Na železnej postaji

Miha. Vendar bi rad vedel, ljubi moj Juri, kako je to, da so tukaj povsod laški in nemški napisi? slovenskih pa ni nikodar zapaziti?

Juri. Ali ne veš, da Slovincem tega ni treba? Slovenec to, kar se Lahu in Nemcu mora na nos zapisati uže brez napisov lahko najde: da veš!

Kmet tudi nekaj vé

Nek gospod, ki ima pri svojej službi premalo posla, sprehajal se je lepega dné po stezi preko poljá in zazrši kmetiča, ki je uprav trte okopaval ga nekoliko porogljivo pobara: „Vi kmetje kopljete in orjete itd., ter vaše telo tako skozi vse leto mučite, i kdaj i kdé ste pa veseli?“

E kde drugje, odgovori kmetič, kakor v društvu pri kozarcu božje kapljice; ter nadaljuje, kedaj se pa vi gospod veselite, ki imate vsega dovolj; — kedarse vam ljubi pijete, jeste in počivate, ter obiskujete čitalniška društva, veselice prirejate itd.

Ah, kaj še! mi gospodje se razveseljujemo sedaj pomladi, ko vse zeleni in posebno meseca maja, ko se tako le lahko sprehajamo pod milim nebom.

A-a-á! misli si kmetič — tudi moj o sel je ta mesec najbolj vesel, pa vse je mogoče na tem svetu — hm, lahko, da je v sorodu s tem gospodom.

Pahorju v Trebčah

Za narod slovenski nikdar ni bilo ti mari,
Kar bil si pred, zagrizenec,
ostal si ta stari.
Kristus ljubiti je bližnjega učil:
Ti si njega nauk — narobe zavitl.

Pantkeju v Gorici

Pet dijakov ti adreso kuje;
To je malo — jako malo!
Kaj pa, ak' bi se zkazalo,
Da se ti nezaupnica snuje?

V Železnikih na Racovniku

—*—
Ponosno na trgu
Štacuna leži,
V štacuni v „šlafroku“
Možicej stoji.
Odpri v nedeljah
Ta je tudi celó,
Ob praznikih lepih —
Kdo se briga za to.
Od zunaj visijo,
Čevlji in „škis“,
En dan le trpijo —
Rěs je to križ.
Metlice in „špegli“
So tu na ogled,
Komu ne bi vstregli —
Ko pride na gled?
Le tu se prodaja
Prokleto blagó,
Če komu ne vgaia —
Oj Madel, kaj bo?
Madel pa skače,
Kot bil bi vrag,
Deva za hlače —
Blago v „avslag“.
Je skupaj zmetano,
Me sili na smeh —
Kot bil bi neslan — o! —
Kočevski greh.
Da Ješ, ta nas varuj!

Dobro znana pekarija Josipa Selesha

„Via dell'Acquedotto“ ima vsak dan in vsako drugo uro svež (tršen) kruh. — Sprejemajo se naročila vsakovrstnih finih pekarij za »ohcetté“ itd.

F. Raffaelli, knjigotrlec na borznem trgu, priporoča slovenskemu občinstvu svojo zalogo vsakovrstnih knjig. Tudi se dobi medavno izšla knjiga „Slavia Italiana“ po gl. 1.20 zv.

Kruh po ceni

Vodstvo EKONOMIČNE PEČI v ulici Madonnina 3, naznanja, da ni davno od tega, kar ste bili odprti sl. občinstvu dve novi filijalki v ulicah delle Logna 1 in della Caserma 5, kder se prodaje enak kruh se prodaje i v drugih filijalkah: Ulca Malcanton 7 in Molino a Vento 2, ter v gorl imenovanj pekariji.
Dobra in izborna vrst kruha po ceni, ne boji se nikakove konkurence.

48-4

Podpisani priporočla slav. p. n. občinstvu svojo gosllino

ALL' ELEFANTE
[K SLONU]
PIAZZA DOGANA
Na razpolago ima dobra vina in pivo po primernej nizkej ceni; kuhinja je izborna in postrežba točna. — Nadja se obilnega pohajanja od Slovencev **L. MAVER.**

Slavnemu p. n. občinstvu se zahvaljujem za dosedaj mi izkazano zaupanje in si usojam naznanjati, da sem opustil svojo dosedanjo prodajalnice v gosp. **Plantz-ovej hiši** na starem trgu v Ljubljani, ter se preselil v novo prirejeno prodajalnico: 6-5

na starem trgu br. 15
v Ljubljani,
kder sem vso zalogo združil. — Za mnogobrojna naročila se priporoči
Peregrin Kajzelj
c. kr. zaloga tovarna za glažorino, porcelan, beloprsteno robo itd.

Podpisani gosllilničar priporočla svojo pred kratko časa odprto gosllino

Zur Stadt Wien
Piazza della Caserma
v kateri ima mnogovrstna najboljša vina in ukusno pivo, ter izvrstno kuhinjo z dobro in točno postrežbo. **I. Peterlin.**

E. GEROMINI-JA
Agencija za posredovanje služob in stanovanj
priskrbuje službe vsake vrste v Avstriji in inozemstvu. Kupuje in prodaje hiše pod najugodnejšimi pogođbami. 24-11
Piazza **Ponterosso** Nr. 2,
I. nadstropje.

ODDELEK ZA IZVESTJA.
Ponudi izvestja o domačih in inostranih trgovcih, kakor tudi trgovska in obrtnijska poročila.

ZANIMIVO ZA VSE
(Publica Agenzia Commerciale)
Corso broj 22.

PREVZAMBE
razpošljatev in vročitov tiskovin, okrožnic, cenikov itd. za katere koli dežele in stanove. 48-4

ODDELEK ZA NASTAV.
Janje v službe. Priskrbi zastopnike in uradnike za vso trg. stroje, za tovarne in odlično gospodo.

Javna trgovska agencija

INISAWMOT ZAZOTA
Trst, Via S. Lazaro N. 2020.
24-5

Optično aparat — kakor vsakodnevno struje, svetlobo, elektriko, čerkljivo, duhovno, železo, in druge. Vsako naročilo najkrajšim časom. **INISAWMOT ZAZOTA** ni mogoče predimovati — inštitucij, ki jih ne opušča, ali jih ne opušča, ali jih ne opušča.

J. Leon-ova tiskarna v Mariboru
izdaje in priporoča:
„Ljudsko knjižnico“
katero vreduje
gosp. L. KORDEŠ
in prideta vsaki mesec 2 po 4 tiskane pole obsegajoča snopiča na svitlo. — Cena je za celo leto gl. 1.70, pol 90 sv. in četrt 48 sv. Vsaka malo premožna hiša morala bi se na njo naročiti. — Slovenci! sezite po zdravej duševnej hrani!

GOSTILNE
Via del Sogente 5
v kateri toči dobro vino in ima izvrstno kuhinjo z ukusnimi jedili po jako nizkoj ceni, ter se priporoči vsem prijateljem in znancom za obilno pohajanje
Anton Imlek,
gostilničar. 6-6

V novi prodajalnice
fršnega sadja
Via S. Giovanni, prodaja izvrstne fršne pomodoro, k. po kr.: 14-86, krompir 12, grah fršni 24, mandarine 2 in banane 10 k. kom. pavora peresa za nakiti 24 kr. dramski. Vsek dan privedemo naročila za odposiljave sadja, rib in zelenjave od 5 kr. dalje po primernej ceni. Ambalaza in odposiljave ste prosti stroškov. **F. Polli** i sin. - **Test-Grac.**

Od danas do konca godine 1886
Svatko, koji se predplati na financ. časopis
„LA VERIFICA“
o službenih vucidbah
dobit će ga bezplatno od septembra do konca decembra t. g. a u jenuaru 1885. primit će badava proutarrrij i koledar posudah. Ciena predplati za cilu godinu.
Trst u kuću for. 2. — Za austro-ngarsku carevinu for 2.50 — Inozemstvo (u zlatu) fr. 8. — Izvan pošt. saveza fr. 10.
Predplate se primaju danomice
Izlazi 7, 18 i 27 svakog meseca u Trstu.
GIUSEPPE ZOLDAN — TRST
Ured nalazi se: **Via dell' Orologio** casa fu Stratti, vis-à-vis namjestničtvu. 5-5

Za vsakovrstno pečivo priporočla podpisani svojo obširno
PEKARIJO
19 — NA GRETI — 19
V zalogi ima na prodaj vsakovrstne moke. Prevzimele v domačo peko: potice, pince, presnice in enake izdelke. Vsako naročilo se izvrši hitro in točno. **Drag. Gruđen.**

1886
ŠALJIVI JURJEV KOLEDAR
izide meseca septembra in bo stal le
soldov. Kdor ga hoče imeti, naj si ga naroči

Za knjigovodjo
in dopisatelja v trgovstvu — išče mož srednje starosti, v vsakovrstnem trgovinskem opravilu praktično izučen, slovensčne in nemščine v besedi in pisavi zmožen, z lepim spricalom, v tej lastnosti prilčno službo. Naslov pove «Juri» pušo

Filijalka v Trstu c. kr. priv.
avstrijs. kredit-zavoda
za trgovino in obrt.
Novci za vplačaja
v bankah pri 24-11
4-dnevni odkaz 3 1/4 %
8-dnevni odkaz 3 1/2 %
30-dnevni odkaz 3 3/4 %
v napoleonidih pri
30-dnevni odkaz 3 %
3-mesečni odkaz 3 1/4 %
6-mesečni odkaz 3 1/2 %
Okrožni otdel
v bankah 2 1/2 % kamate na vsako vsoto, a v napoleonidih brez kamat.
Napotnice za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Tropavo, Levov in Reko. Nadalje Zagreb, Arad, Grac, Hermanstadt, Inomost, Celovec, Ljubljano, Salzburg brez troškov.
Kupnja in prodaja diviz, efekto, takvnočenje kuponov pri 1/8 % provizijona. Provizija na Warrante, ureti na sporuzmljenje pri otvorenju kredita v Londonu ali Parizu 1/8 % provizije za 3 mesece. Na efekte 6 % letnih kamatov do zneska od f. 1000; za večje vsote glasom posebnega sporuzmljenja.
V TRSTU, 1. oktobra 1884.

Zeffiro Silvester
Via Aqueducto dr. 5 v Trstu
ima v svojoj velikoj zalogi vsakovrstne kipe iz kraje in alabastra, kipe za vrtu in olepšavo postolpi; posebnog lep kip Avstrije in drugih mitoloških podob. V naravnih velkosti ima dobro izdelana kipa cesarja in cesarice po jako nizkoj ceni. En kip stane v zalogu poslan samo 5 gl. Priporočil se vsem c. kr. uradom, društrom, kateri si lahko omislijo kipe po tej ceni. 8-5

La filiale della Banca Union
(Sezione Mercè)
s'incaica dell'acquisto e della vendita di merci in commissione, accorcia sovvenzioni ed apre crediti sopra mercanzie ad essa consegnate, oppure polizze di carico o Warrants.
Trieste occupa di tutte le operazioni di Banca e Cambiale.
a) Accetta versamenti in conto corrente:
Abbonando l'interesse annuo
per Bancote 3 1/2 % con preavviso di 5 giorni
4 % „ „ a quattro mesi fisso
4 1/2 % „ „ „ „
per Napoleoni 3 1/2 % con preavviso di 20 giorni
3 1/2 % „ „ „ „
3 3/4 % „ „ „ „
4 % „ „ „ „
IN BANCO GIRO abbonando **11 30 %** interesse annuo sino a qualunque somma, prelevazioni sino a f. 20.000 a vista verso *cheque*; importi maggior preavviso avanti la Borsa. — Conferma dei versamenti in apposto libretto.
Conteggio per tutti i versamenti fatti a qualsiasi ora d'ufficio la valuta del medesimo giorno.
Assume per propri correntisti l'incasso di conti di piazza, di cambiali, per Trieste, Vienna, Budapest ed altre principali città, rilascia loro assegnni per queste piazze, ed accorda loro la facoltà di domiciliare effetti presso la sua cassa franco d'ogni spesa per essi. — b) S'incaica dell'acquisto e della vendita di effetti pubblici, valute e divise, nonché dell'incasso d'assegni, cambiali e couponi. Verso 1/8 % di provvigione. — c) Accordi ai propri committenti la facoltà di depositare effetti di qualsiasi specie e ne cura gratis l'incasso di couponi alla scadenza. 12-4